

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 3 september 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) aanvragen van (hierna: de vreemdeling sub 1) en (hierna: de vreemdeling sub 2), mede voor hun minderjarige kinderen (hierna gezamenlijk: de vreemdelingen), om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 27 augustus 2009, verzonden op 1 september 2009, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht (hierna: de rechtbank), de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen ~~gegrond-verklaard, die besluiten vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris~~ nieuwe besluiten op de aanvragen neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 23 september 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdelingen hebben een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ambtshalve overweegt de Afdeling als volgt.

2.2. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1; www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1; www.raadvanstate.nl). Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst.

2.3. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een

hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.

2.4. De vreemdeling sub 1 heeft op 29 augustus 1997 aanvragen om toelating als vluchteling en verlening van een vergunning tot verblijf ingediend. Bij besluit van 26 februari 1998 heeft de staatssecretaris deze aanvragen niet ingewilligd, doch is de vreemdeling een voorwaardelijke vergunning tot verblijf verleend. Bij besluit van 31 mei 1999 is het bezwaar gericht tegen het niet inwilligen van de aanvragen ongegrond verklaard en de aan de vreemdeling verleende vergunning ingetrokken. Bij besluit van 11 november 1999 heeft de staatssecretaris het tegen de intrekking van de ~~verleende vergunning gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.~~ Bij uitspraak van 6 september 2000 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, de tegen de ongegrondverklaring van vorenbedoelde bezwaarschriften ingestelde beroepen ongegrond verklaard.

De vreemdeling sub 2 heeft op 10 augustus 2000 een aanvraag om toelating als vluchteling ingediend. Deze aanvraag is op 10 augustus 2001 afgewezen. Bij uitspraak van 1 februari 2002 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, het daartegen ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard.

Op 29 mei 2003 hebben de vreemdelingen opnieuw aanvragen om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen ingediend. Bij onderscheiden besluiten van 24 november 2004 zijn deze aanvragen afgewezen. Bij uitspraak van 25 november 2005 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, de daartegen ingestelde beroepen ongegrond verklaard.

2.5. De vreemdelingen hebben op 20 maart 2008 de onderhavige aanvragen ingediend, aan welke aanvragen zij, voor zover hier van belang, een brief van de veiligheidsdienst te Dohuk van 6 november 2006, waarin wordt bevestigd dat de vreemdeling sub 1 moet worden gearresteerd, en een arrestatiebevel van de politie te Zakho, gedateerd 10 december 2007, ten grondslag hebben gelegd.

2.6. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 25 september 2003 in zaak nr. 200304202/1; JV 2003/504), is een door de desbetreffende vreemdeling overgelegd document geen nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid, indien de authenticiteit daarvan niet kan worden vastgesteld.

Het is evenzeer vaste jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 8 oktober 2007 in zaak nr. 200704465/1; www.raadvanstate.nl), dat het op de weg van de vreemdeling ligt om de authenticiteit van die aan zijn opvolgende aanvraag ten grondslag gelegde documenten aan te tonen. De staatssecretaris kan de vreemdeling daarbij tegemoet komen door zelf de authenticiteit van de documenten te laten beoordelen. Dit doet echter niet af aan de eigen verantwoordelijkheid van de vreemdeling.

Blijkens processen-verbaal van 27 maart 2008 en 9 april 2009 heeft de Koninklijke Marechaussee (hierna: de Kmar) vastgesteld dat de door de vreemdelingen aan hun opvolgende aanvragen ten grondslag gelegde

documenten met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid niet zijn opgemaakt en afgegeven door de daartoe bevoegde autoriteiten, omdat de Kmar op grond van interne informatie bekend is dat dit soort documenten niet worden afgegeven aan de personen waarop zij betrekking hebben. Hetgeen door de vreemdelingen is aangevoerd biedt geen grond voor het oordeel dat desondanks van de authenticiteit van de documenten kan worden uitgegaan. De rechtbank heeft deze dan ook ten onrechte als nieuwe feiten in de zin van het hiervoor weergegeven toetsingskader aangemerkt.

2.7. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling ten aanzien van de door de vreemdelingen tegen de besluiten van 3 september 2008 ingestelde beroepen, voor zover daarop na hetgeen hiervoor is overwogen nog moet worden beslist, het volgende.

2.8. Zoals ook de rechtbank heeft overwogen vormt artikel 15, aanhef en onder c, van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven en de inhoud van de verleende bescherming (PB 2004 L304) voor de vreemdelingen geen relevante wijziging van het recht.

2.9. Nu in hetgeen is aangevoerd geen nieuw gebleken feiten of omstandigheden zijn gelegen, zich evenmin een relevante wijziging van het recht voordoet en voorts niet is aangevoerd dat sprake is van bijzondere feiten en omstandigheden, als bedoeld in rechtsoverweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 in zaak nr. 145/1996/764/965, Bahaddar tegen Nederland (JV 1998/45), is voor rechterlijke toetsing van de besluiten van 3 september 2008 geen plaats en zal de Afdeling de beroepen tegen die besluiten ongegrond verklaren.

2.10. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
 - II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 27 augustus 2009 in zaken nrs. 08/35540 en 08/35541;
 - III. verklaart de door de vreemdelingen bij de rechtbank in die zaken ingestelde beroepen ongegrond.
-

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. B. van Wagtendonk en mr. T.M.A. Claessens, leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

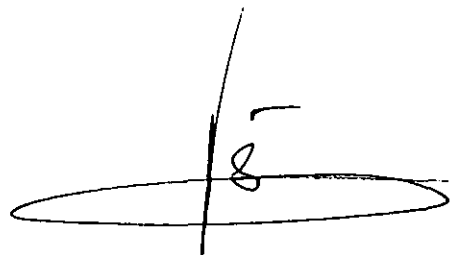
w.g. Lubberdink
voorzitter

w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 maart 2010

345.
Verzonden: 29 maart 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser

zaaknummers: AWB 08/35540 BEPTDN
AWB 08/35541 BEPTDN

blad 2

afgewezen. Eiser heeft hiertegen beroep bij deze rechtbank ingesteld dat is geregistreerd onder nummer AWB 08/35540 BEPTDN.

1.3 Bij het thans bestreden besluit van 3 september 2008 heeft verweerder de aanvraag van eiseres van 21 maart 2008 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Eiseres heeft hiertegen beroep bij deze rechtbank ingesteld dat is geregistreerd onder nummer AWB 08/35541 BEPTDN.

1.4 De gedingen zijn behandeld ter zitting van 19 maart 2009, waar eisers in persoon zijn verschenen. Eisers en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

1.5 Nadat het onderzoek ter zitting was gesloten heeft de rechtbank met in achtneming van artikel 8:68, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) aanleiding gezien het onderzoek te heropenen.

1.6 Verweerder is daarbij in de gelegenheid gesteld zijn standpunt nader te onderbouwen. Eisers hebben daarop gereageerd. Vervolgens hebben partijen schriftelijk toestemming gegeven om geen nadere zitting te houden. De rechtbank heeft heden het onderzoek gesloten.

Overwegingen

2.1 Eisers zijn afkomstig uit de plaats , in Noord-Irak, op de grens met Turkije. ligt in de provincie Dohuk. Eisers hebben aan hun herhaalde asielaanvraag in de eerste plaats ten grondslag gelegd dat zij inmiddels in het bezit zijn gekomen van een arrestatiebevel en een document waarin om de aanhouding van eiser wordt verzocht. Zij hebben ook aangevoerd dat de inwerkingtreding van de Richtlijn 2004/83/EG (hierna: de Richtlijn), van 29 april 2004, inzake minimumnormen voor erkenning als vluchteling of als persoon die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt, voor hen een relevante wijziging van recht inhoudt waardoor artikel 4:6 van de Awb niet van toepassing is. Eisers beroepen zich op artikel 15c van de Richtlijn. Zij hebben gesteld dat zij onder de reikwijdte van de bepaling vallen nu zij hebben aangetoond dat er in Noord-Irak sprake is van een internationaal dan wel een binnenlands gewapend conflict. Ook stellen zij dat de door hen overgelegde arrestatiebevelen met de datum 6 november 2006 en 10 december 2007, rechtens relevante nova zijn zodat ook om die reden artikel 4:6 van de Awb niet van toepassing is.

2.2 Verweerder heeft bij de bestreden beschikkingen de aanvragen inhoudelijk afgewezen op grond van artikel 31 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw). Kort samengevat heeft verweerder gesteld dat de door eisers overgelegde documenten vals zijn en dat het feit dat eisers -hoewel daaromtrent ondervraagd- de echtheid daarvan hebben volgehouden een omstandigheid is als genoemd in artikel 31, tweede lid, onder d, van de Vw. Verweerder heeft zijn standpunt over de documenten gebaseerd op het proces-verbaal van bevindingen van de Koninklijke Marechaussee (hierna: Kmar) van 27 maart 2008. Verweerder komt vervolgens tot de conclusie dat het relaas positieve overtuigingskracht ontbeert en ongeloofwaardig is. Ten aanzien van het beroep op artikel 15c van de Richtlijn heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat bij de toets van de geloofwaardigheid van het asielrelaas mede is betrokken de toets aan artikel 29, eerste lid, onder b, van de Vw. Volgens verweerder is daarmee ook reeds aan artikel 15c van de Richtlijn getoetst. Het subsidiaire standpunt van verweerder luidt dat in Noord-Irak geen sprake is van een internationaal danwel binnenlands gewapend conflict waardoor eisers niet onder de reikwijdte van de bepaling vallen.

zaaknummers: AWB 08/35540 BEPTDN
AWB 08/35541 BEPTDN

blad 3

2.3 In het verweerschrift heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat de aanvragen beoordeeld dienen te worden met in achtneming van het bepaalde in artikel 4:6 van de Awb. Verweerder stelt dat de overgelegde documenten omdat ze vals zijn geen rechtens relevante nova kunnen zijn. Voorts heeft verweerder aangevoerd dat artikel 15c van de Richtlijn voor eisers geen relevante wijziging van recht inhoudt reeds omdat verweerder er van uit gaat dat met de toetsing aan artikel 29, eerste lid, onder b, van de Vw, ook reeds getoetst is aan artikel 15c van de Richtlijn. Het subsidiaire standpunt heeft verweerder ook gehandhaafd.

2.4 Op grond van het bepaalde in artikel 4:6 van de Awb is, indien na een geheel of gedeeltelijke afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan, de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden. Wanneer geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden worden vermeld, kan het bestuursorgaan zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking.

2.5 Uit de memorie van toelichting bij artikel 4:6 van de Awb volgt dat een belanghebbende die buiten het geval van bezwaar en beroep wenst dat een bestuursorgaan terugkomt van een onherroepelijke beslissing en daarvoor een nieuwe aanvraag indient, nieuwe feiten en omstandigheden dient aan te dragen die (a) bij de behandeling van de eerste aanvraag geen rol hebben kunnen spelen, en (b) van zodanig aard zijn dat zij tot een andere beslissing aanleiding kunnen geven.

2.6 Het bestuursorgaan is alsdan verplicht de betekenis daarvan te onderzoeken en zo het de (herhaalde) aanvraag niet kan inwilligen, te motiveren waarom de aangevoerde nieuwe feiten of gewijzigde omstandigheden niet tot een andere uitkomst kunnen leiden.

2.7 Voor de toets door de rechtbank maakt het geen verschil dat het bestuursorgaan in de motivering van zijn beslissing buiten het (beperkte) toetsingskader van de nova is getreden. Gezien de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRvS) van 4 april 2003, (JB 2003/139 en JV 2003/219), moet artikel 4:6 van de Awb door de rechtbank ambtshalve getoetst worden.

2.8 Eisers hebben ter onderbouwing van hun beroep over artikel 15, aanhef en onder c, van de Richtlijn gesteld dat er van een internationaal danwel binnenlands gewapend conflict sprake is in Noord-Irak onder verwijzing naar het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van juni 2007, ten dele geactualiseerd op 14 februari 2008, het algemeen ambtsbericht Irak van juni 2008, de brief van Amnesty International aan verweerder van 11 april 2008, het rapport van Amnesty International 'Iraq - Rhetoric and reality: the Iraqi refugee crisis', van juni 2008 en een afschrift van het rapport van de Schweizerische Flüchtlingshilfe (SFH), 'Irak - Update: Aktuelle Entwicklungen', van 14 augustus 2008.

2.9 Ingevolge artikel 2, aanhef en onder e, van de Richtlijn wordt verstaan onder „persoon die voor de subsidiaire-beschermingsstatus in aanmerking komt”: een onderdaan van een derde land of een staatloze die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt, doch ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade als omschreven in artikel 15, en op wie artikel 17, leden 1 en 2, niet van toepassing is, en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen.

zaaknummers: AWB 08/35540 BEPTDN
AWB 08/35541 BEPTDN

blad 4

2.10 Ingevolge artikel 15, aanhef en onder c, van de Richtlijn, bestaat ernstige schade uit ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

2.11 Voor de beantwoording van de vraag of de Richtlijn voor eisers een relevante wijziging van recht inhoudt, dient allereerst de vraag beantwoordt te worden of eisers onder de reikwijdte van de desbetreffende bepaling vallen. De rechtbank verwijst in dit verband naar de uitspraak van de AbRvS van 20 juli 2007 (JV 2007/442) en naar de uitspraak van de AbRvS van 4 juni 2008 (JV 2008/297). De rechtbank overweegt onder verwijzing naar de uitspraak van de AbRvS van 3 april 2008 (JV 2008/209) dat eisers onder de reikwijdte van de bepaling vallen indien de door hen gestelde schade in verband kan worden gebracht met een internationaal of met een binnenlands conflict. Indien het land van herkomst ten tijde van het bestreden besluit niet verwickeld was in een internationaal conflict, is voor de reikwijdte van de bepaling relevant of de door hen gestelde schade in verband kan worden gebracht met een binnenlands gewapend conflict.

Daarbij is van betekenis of dit conflict zich over alle delen van het land van herkomst uitstrekte, dan wel beperkt was tot duidelijk te onderscheiden deelgebieden. Indien eisers afkomstig zijn uit een deel waar geen sprake was van een gewapend conflict en evenmin van gevolgen voor hen van een elders in het land bestaand gewapend conflict, zullen zij bij terugkeer naar dat deel geen schade lijden die in verband kan worden gebracht met een zodanig conflict en om die reden zullen zij dan buiten de reikwijdte van artikel 15, aanhef en sub c van de Richtlijn vallen.

2.12 Toegespijst op de zaak van eisers dienen zij derhalve aan te tonen dat ten tijde van de bestreden besluiten van 3 september 2008 sprake was van een internationaal dan wel binnenlands gewapend conflict in het deel van het land van waaruit zij afkomstig zijn te weten Noord-Irak, dan wel op dat moment in dat deel sprake was van gevolgen voor hen van een elders in dat land bestaand gewapend conflict.

2.13 Ter zitting heeft verweerder zijn standpunt over artikel 15c van de Richtlijn nader onderbouwd met een reactie op het arrest van 19 februari 2009 van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (hierna: het Hof) over artikel 15c, van de Richtlijn. Het arrest betreft de beantwoording van prejudiciële vragen gesteld door de AbRvS. Verweerder heeft onder meer verwezen naar het spoeddebat op 19 februari 2009 in de Tweede Kamer en zijn brief aan de voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van 17 maart 2009. In deze brief wordt een analyse gegeven van het arrest in relatie tot verweerdens beleid in asielzaken. Verweerder heeft zich, onder verwijzing naar voornoemde brief maar ook naar jurisprudentie van deze rechtbank, op het standpunt gesteld dat er geen sprake is van een internationaal conflict en evenmin van een intern gewapend conflict in Noord-Irak. Nu niet voldaan is aan dit element van artikel 15c van de Richtlijn zoals onder 2.11 vermeld, vallen eisers niet onder de reikwijdte van de bepaling. Dat heeft tot gevolg dat de Richtlijn voor eisers geen relevante wijziging van recht inhoudt.

2.14 De rechtbank overweegt dat verweerder ter zitting heeft uiteengezet dat op grond van zijn aangehaalde brief van 17 maart 2009 verweerdens standpunt over de vraag of sprake is van een internationaal dan wel een binnenlands gewapend conflict voortaan opgenomen zal worden in de algemene ambtsberichten van het desbetreffende land. Dit standpunt zal in samenwerking met en op basis van informatie van het ministerie van Buitenlandse Zaken worden bepaald. Uiteindelijk is het aan verweerder om een standpunt in te nemen. Ook indien verweerder (nog) geen standpunt heeft ingenomen zal, indien de vraag wordt voorgelegd, de rechtbank op grond

zaaknummers: AWB 08/35540 BEPTDN
AWB 08/35541 BEPTDN

blad 5

van de overgelegde stukken tot een oordeel over een gewapend conflict moeten komen.

2.15 Met betrekking tot Noord-Irak heeft verweerder al eerder, begin 2008, een standpunt ingenomen. Dat houdt dat er geen internationaal of intern gewapend conflict woedt in Noord-Irak. Ook de rechtbank stelt vast dat uit de *algemene* ambtsberichten van januari 2007 en februari 2008 niet blijkt dat er in de regio waar eisers vandaan komen, Duhok in het noorden van Irak, ten tijde van de bestreden besluiten van een gewapend conflict sprake was. Dit is bevestigd door de AbRvS, onder andere in zijn uitspraak van 19 september 2008 (JV 2008/421) en ook vastgelegd in de voornoemde brief van 17 maart 2009. Uit de door eisers overgelegde stukken die dateren van voor de bestreden besluiten en de aangebaalde uitspraak van de AbRvS, kan evenmin worden afgeleid dat er ten tijde van de bestreden besluiten in de provincie Duhok en meer in het bijzonder in de plaats sprake was van een (intern) gewapend conflict. Zo blijkt uit pagina 9 van het overgelegde rapport van de SFH het volgende: "In Kurdistan-Irak ist die Sicherheitslage vergleichsweise friedlich und stabil. Das sicherheitsbez. funktioniert fast perfekt. Abgesehen von wenigen Bombenattentaten zumeist auf symbolische Ziele (Einrichtungen der KRG, der Parteien, Hotels) gibt es keine offene Gewalt zwischen politischen, ethnischen oder religiösen Gruppen." Weliswaar ziet deze passage in het algemeen op Kurdistan-Irak maar Duhok maakt hiervan deel uit. Ook bevatten de door eisers overgelegde stukken geen informatie waaruit blijkt dat in de provincie Duhok, de gevolgen ondervindt van een gewapend conflict elders in Irak. De rechtbank is dan ook van oordeel dat eisers, gelet op al het voorgaande, daaronder de begrepen de huidige stand van de jurisprudentie, niet vallen onder de reikwijdte van artikel 15c van de Richtlijn. Deze bepaling is voor hen dan ook geen relevante wijziging van het recht.

2.16 De rechtbank komt nu toe aan een beoordeling van de door eisers overgelegde documenten in het licht van het toetsingskader van artikel 4:6 van de Awb.

2.17 Eisers hebben overgelegd een arrestatiebevel van 6 november 2006 en een brief waarin om aanhouding van eiser wordt verzocht van 10 december 2007. De rechtbank overweegt dat de documenten dateren van ná eisers eerdere aanvragen. Verweerder heeft zijn opvatting dat de documenten vals zijn gegrond op een proces-verbaal van de Kmar van 27 maart 2008, hetgeen gezien wordt als een deskundigenbericht. De Kmar is tot de conclusie gekomen dat de documenten met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid niet opgemaakt en afgegeven zijn door de daartoe bevoegde autoriteiten. De Kmar heeft in het proces-verbaal genoteerd dat "het hiervoor genoemde betreft ambtelijk verkregen informatie".

2.18 Volgens vaste jurisprudentie dient een deskundigenbericht in ieder geval op onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie te verschaffen, onder aanduiding –voor zover mogelijk en verantwoord- van de bronnen, waaraan deze is ontleend. Indien aan deze eisen is voldaan, mag verweerder bij zijn besluitvorming van de juistheid van die informatie uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan.

2.19 Naar het oordeel van de rechtbank voldoet het proces-verbaal van bevindingen van de Kmar van 27 maart 2008 niet aan de eisen die aan een deskundigenbericht worden gesteld. Niet inzichtelijk is hoe de Kmar na de opsomming van enkele kenmerken van de documenten tot de conclusie is gekomen dat het een met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid niet opgemaakt en afgegeven door de daartoe bevoegde autoriteiten exemplaar betrof. De zinsnede "het hiervoor genoemde betreft ambtelijk verkregen informatie" acht de rechtbank te onbepaald en om die reden in de gegeven context onvoldoende. Voorts acht de rechtbank het onduidelijk of de geciteerde zinsnede betrekking heeft op de inhoud of op de geraadpleegde

zaaknummers: AWB 08/35540 BEPTDN
AWB 08/35541 BEPTDN

blad 6

bronnen. Verweerder is om die reden in de gelegenheid gesteld om een nadere motivering van zijn standpunt te geven. De rechtbank heeft het daarbij noodzakelijk geacht dat de Kmar opnieuw onderzoek doet en van deze bevindingen proces-verbaal opmaakt.

2.20 Verweerder heeft bij brief van 9 april 2009 een proces-verbaal van 9 april 2009 overgelegd dat door de Kmar is opgemaakt in aanvulling op het eerdere proces-verbaal van 27 maart 2008. Het proces-verbaal van 9 april 2009 onder het kopje aanleiding luidt als volgt: "In het proces-verbaal van 27 maart 2008 is de opbouw/volgorde van het proces-verbaal abusievelijk foutief weergegeven. De genoemde opsomming van enkele kenmerken is correct, echter is de conclusie niet gebaseerd op deze opsomming maar op de ambtelijk verkregen informatie".

Het volgende kopje van het proces-verbaal is genoemd "onderzoek aanhoudingsbevel, Irak"
Daaronder staat het volgende:

"Bij onderzoek aan het voornoemde document, voorzien van het nummer 889, zagen wij verbalisanten, dat:

- deze was afgegeven op 06 november 2006;
- deze op naam was gesteld van
- de basisgegevens vervaardigd waren middels een printtechniek;
- deze was voorzien van -1- inktstempelafdruk.

Conform intern bekende informatie is het niet mogelijk dat een persoon, tegen wie een arrestatiebevel is uitgevaardigd, dezes in zijn bezit heeft.

Dezertijds kon derhalve worden vastgesteld dat het een met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid niet opgemaakt en afgegeven door de daartoe bevoegde autoriteiten document betrof.

Het hiervoor genoemde betreft ambtelijk verkregen informatie, betrekking hebbende op de geraadpleegde bron. In verband met het vertrouwelijke karakter van deze informatie worden hierover geen nadere gegevens bekend gemaakt".

De tekst op het proces-verbaal over het document met het nummer 1830 is hetzelfde met dat verschil dat er bij het eerste gedachtestreepje staat dat deze was afgegeven te Zakho op 10 december 2007.

2.21 De rechtbank overweegt dat daar waar het proces-verbaal van 27 maart 2008 onvoldoende begrijpelijk was, dit wordt bevestigd in het proces-verbaal van 9 april 2009. De rechtbank stelt voorts vast dat is voorbijgegaan aan de omstandigheid dat eisers de documenten in hun bezit hebben. Laatstgenoemd proces-verbaal bevat geen nader onderzoek doch slechts een opsomming van enkele kenmerken van het document en de premisse is tevens conclusie: het is niet mogelijk dat iemand een dergelijk document in zijn bezit heeft. Er is geen nader onderzoek gedaan. De rechtbank overweegt terzake dat deze omstandigheid voor verweerder aanleiding had moeten zijn om nader te onderzoeken of de algemene premisse ook in deze zaak gold en derhalve nader onderzoek te verrichten naar de echtheid van deze documenten althans te bezien of dit onderzoek mogelijk was.

2.22 De rechtbank is dan ook van oordeel dat verweerder zijn besluit dat de door eisers overgelegde documenten niet als rechtens relevante nieuwe feiten en omstandigheden

zaaknummers: AWB 08/35540 BEPTDN
AWB 08/35541 BEPTDN

blad 7

beschouwd kunnen worden, niet kon baseren op de processen-verbaal van de Kmar. Om die reden rusten de bestreden besluiten, ook nadat verweerder de gelegenheid heeft gekregen dit nader te motiveren, niet op een deugdelijke motivering. De rechtbank is van oordeel dat het er voor gehouden moet worden dat de documenten rechtens relevante nieuwe feiten en omstandigheden zijn in de zin van artikel 4:6 van de Awb, op grond waarvan verweerder tot een heroverweging van zijn eerdere beslissingen dient over te gaan. Dat brengt eveneens met zich dat de inhoudelijk toets die verweerder in de bestreden besluiten heeft gehanteerd, namelijk uitgaande van artikel 31, tweede lid, onder d, van de Vw, een onjuiste toetsingmaatstaf is. Aan een bespreking van de overige beroepsgronden komt de rechtbank niet toe.

2.23 De beroepen zijn dan ook gegrond. De bestreden besluiten worden vernietigd wegens strijd met artikel 3:46 van de Awb. Verweerder wordt opgedragen nieuwe besluiten te nemen met inachtneming van deze uitspraak.

2.24 In dit geval ziet de rechtbank aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, van de Awb te veroordelen in de door eisers gemaakte proceskosten. De kosten zijn op grond van het bepaalde over samenhangende zaken in artikel 3 in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,- (1 punt voor het beroepsschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1, waarde per punt € 322,-).

zaaknummers: AWB 08/35540 BEPTDN
AWB 08/35541 BEPTDN

blad 8

Beslissing

De rechtbank:

verklaart de beroepen gegrond;

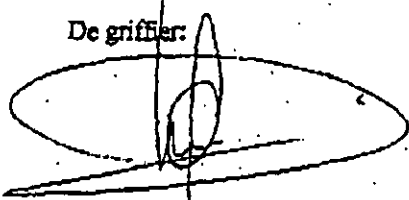
vernietigt de bestreden besluiten;

draagt verweerder op binnen een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak opnieuw te beslissen op de aanvragen van eisers, met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;

veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,- te betalen aan eisers.

Aldus vastgesteld door mr. H. Gorter, voorzitter van de meervoudige kamer en de leden van de meervoudige kamer, mr. D.A. Verburg en mr. K.J. Veenstra, en in het openbaar uitgesproken op 27 augustus 2009.

De griffier:

mr. C.G.J.M. Moison

De voorzitter:

mr. H. Gorter

afschrift verzonden op:

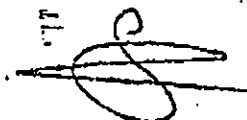
01 SEP 2009

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

De uitspraak van de rechtbank is bindend tussen partijen. Die binding heeft ook betekenis bij een eventueel vervolg van deze procedure, bijvoorbeeld indien het beroep gegrond wordt verklaard en verweerder een nieuw besluit moet nemen. Als een partij niet met hoger beroep opkomt tegen een oordeel van de rechtbank waarbij uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een standpunt van die partij is verworpen, staat de bestuursrechter die partij in beginsel niet toe dat standpunt in een latere fase van de procedure opnieuw in te nemen.

Voor Copie
conform de Griffier

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 EA's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

23 SEP 2009

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD DD:

PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
 de Staatssecretaris van Justitie
 te 's-Gravenhage,
 appellant,
 gemachtigde: mr B. Kristel
 ambtenaar ten departemente

Tegen:
 de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
 zittinghoudende te Utrecht
 van 27 augustus 2009
 met kenmerk Awb 08/35540 en 08/35540

Inzake:
 en
 met kenmerk 9708.27.2128
 aan te duiden als verweerder,
 gemachtigde: mr S. Coenen

Proces
 Procesvertegenwoordiging

Bordewijklaan 82
 2591 XR Den Haag
 Postbus 30120
 2500 GC Den Haag

mr. Ch.R. Vink
 070 779 4564

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Utrecht van 27 augustus 2009, verzonden op 1 september 2009, met kenmerk Awb 08/35540 en 08/35541 (*productie*), in welke zaken de rechtbank de beroepen tegen de beschikkingen van 3 september 2008 gegrond heeft verklaard, deze beschikkingen heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak binnen zes weken opnieuw te beslissen te nemen op de aanvragen en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1. Op 20 maart 2008 en 21 maart 2008 hebben verweerders weer een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw ingediend.
- 2.2. Bij besluiten van 3 september 2008 heeft de Staatssecretaris deze aanvragen afgewezen.
- 2.3. Bij de thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank van de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroepen gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief

- 3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverwegingen 2.22 van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank is dan ook van oordeel dat verweerder zijn besluit dat de door eisers overgelegde documenten niet als rechtens relevante nieuwe feiten en omstandigheden beschouwd kunnen worden, niet kon baseren op de processen-verbaal van de Kmar. Om die reden rusten de bestreden besluiten, ook nadat verweerder de gelegenheid heeft gekregen dit nader te motiveren, niet op een deugdelijke motivering. De rechtbank is van oordeel dat het er voor gehouden moet worden dat de documenten rechtens relevante nieuwe feiten en omstandigheden zijn in de zin van artikel 4:6 van de Awb, op grond waarvan verweerder tot een heroverweging van zijn eerdere beslissingen dient over te gaan. Dat brengt eveneens met zich dat de inhoudelijk toets die verweerder in de bestreden besluiten heeft gehanteerd, namelijk uitgaande van artikel 31, tweede lid, onder d, van de Vw, een onjuiste toetsingsmaatstaf is. Aan een bespreking van de overige beroepsgronden komt de rechtbank niet toe."

- 3.2 Op de hiervoor genoemde en bestreden overweging van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.19, 2.21, 2.23 en 2.24 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grief

4.1 Uit de jurisprudentie van uw Afdeling vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een materieel vergelijkbaar besluit wordt genomen, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit. Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Dit is slechts anders, indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 in zaak nr. 145/1996/764/965, Bahaddar tegen Nederland (JV 1998/45) voordoen.

Vgl:

- AbRS 4 mei 2005, 200406320/1 LJN AT5088;
- AbRS 6 maart 2008, 20076839/1 JV 2008/169;
- AbRS 28 mei 2008, 200802254/1, JV 2008/277.

- 4.2 Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na de eerdere beslissing zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve, gelet op laatstgenoemd artikel, behoorden te worden overgelegd. Is hiaraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.
- 4.3 De rechtbank heeft terecht onderkend dat zij eerst diende te onderzoeken of verweerders ter onderbouwing van hun aanvragen nieuwe feiten en of omstandigheden hebben aangevoerd. Daarbij is de rechtbank in rechtsoverweging 2.15 tevens terecht tot het oordeel gekomen dat artikel 15 c van de Richtlijn 2004/83/EG geen voor verweerders relevant gewijzigd recht is.
- 4.4 De rechtbank komt in de aangevallen overweging evenwel ten onrechte tot het oordeel dat de door verweerders overgelegde documenten moeten worden aangemerkt als een nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Door te overwegen dat de Staatssecretaris op basis van de processen-verbaal van de Kmar ten onrechte geconcludeerd heeft dat de door verweerders overgelegde documenten niet als rechtens relevante nova konden worden beschouwd heeft de rechtbank miskend dat op de vreemdeling de verplichting rust de authenticiteit van het document dat aan een herhaalde asielaanvraag ten grondslag is gelegd aannemelijk te maken.

Zie:

- AbRS 22 februari 2008, 200707176/1 JV 2008/141

Weliswaar kan de Staatssecretaris de vreemdeling tegemoet komen door zelf de authenticiteit van het document te laten beoordelen, doch dit laat de eigen verantwoordelijkheid van de vreemdeling onverlet. Anders dan door de rechtbank kennelijk is overwogen ligt het dus niet op de weg van de Staatssecretaris om nader onderzoek te doen naar de echtheid van het document. Evenmin ligt het op zijn weg om de valsheid van dat document aan te tonen. Vorenstaande heeft de rechtbank eveneens miskend.

Zie:

- *AbRS 14 november 2003, 200306192/1 JV 2004/41*

- *AbRS 6 juni 2003, 200302837/1 JV 2003/331;*

- *AbRS 25 september 2003, 200304202/1 JV 2003/504;*

- 4.4. Gelet op het vorenstaande heeft de rechtbank miskend dat geen sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen de besluiten van 3 september 2008 ingestelde beroep.

Den Haag, 23 september 2009

Gemachtigde

*B. Kristel, senior-procesvertegenwoordiger
Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 30120
2500 GC DEN HAAG
telefoon 070 - 779 5324
telefax 070 - 779 5315*